

Link do produktu: <https://www.akwareks.pl/akarka-czerwonobrzucha-wisniowa-laetacara-dorsigera-p-880.html>

Akarka czerwonobrzucha (wiśniowa) - Laetacara dorsigera

Cena	22,00 zł
Dostępność	Na zamówienie
Czas wysyłki	48 godzin

Opis produktu

Akarka czerwonobrzucha (wiśniowa) - Laetacara dorsigera

Laetacara dorsigera – pielęgniczka czerwonopierśna z Ameryki Południowej

Opis gatunku

Laetacara dorsigera, znana w Polsce jako pielęgniczka czerwonopierśna, to niewielki, spokojny gatunek z rodziny pielęgnicowatych (Cichlidae). Ryba ta pochodzi z Ameryki Południowej i ceniona jest za swoje łagodne usposobienie, ciekawe zachowania i przepiękne ubarwienie, które szczególnie intensywne staje się w okresie godowym. Dorasta do 6–8 cm długości, dzięki czemu świetnie nadaje się do średnich akwariów towarzyskich.

Występowanie i środowisko naturalne

Laetacara dorsigera występuje naturalnie w Paragwaju, Brazylii i Boliwii, głównie w dorzeczu rzek Paragwaju i Parany. Zasiedla spokojne odcinki rzek, zalewiska i płytkie dopływy o miękkiej, lekko kwaśnej wodzie. Dno zwykle pokryte jest liśćmi, korzeniami i piaskiem, co zapewnia rybom liczne kryjówki.

Wygląd i dymorfizm płciowy

Ciało Laetacara dorsigera jest owalne, lekko spłaszczone bocznie. Ubarwienie zależy od nastroju – podstawowy kolor to oliwkowożółty z metalicznym połyskiem, a w okresie rozrodu brzuch oraz płetwy przybierają intensywnie czerwone i pomarańczowe odcienie. Samce są większe i mają bardziej wydłużone płetwy, natomiast samice są mniejsze, o nieco delikatniejszych barwach.

Warunki w akwarium

Gatunek ten najlepiej czuje się w akwarium o pojemności od 80 litrów wwyż.

Optymalne parametry wody:

Temperatura: 24–28°C

pH: 6,0–7,2

Twardość: 3–15°dGH

W akwarium warto umieścić korzenie, rośliny i liście, które stworzą naturalne kryjówki. Miękkie, piaszczyste podłoże pozwala rybom naturalnie przekopywać dno. Oświetlenie najlepiej umiarkowane lub przytłumione, z lekko brudnym zabarwieniem wody (np. od garbników z szyszek olchy lub liści ketapangu).

Zachowanie i usposobienie

Laetacara dorsigera to spokojna pielęgniczka, idealna do akwariów towarzyskich. Dobrze dogaduje się z małymi kłaczami, kiryskami czy otoskami. Poza okresem tarła nie jest terytorialna i rzadko wykazuje agresję. Tworzy dobrane pary i wykazuje ciekawe zachowania opiekuńcze wobec narybku.

Rozmnażanie

Rozmnażanie Laetacara dorsigera jest możliwe w domowych warunkach. Tarło odbywa się na płaskich kamieniach lub szerokich liściach. Samica składa 100–200 jaj, które są pilnowane przez oboje rodziców. Po 2–3 dniach następuje wylęg, a po kolejnych 5–7 dniach młode zaczynają samodzielnie pływać. Rodzice troskliwie się nimi opiekują, co jest niezwykle interesujące do obserwacji.

Żywnienie

To gatunek wszystkożerny – w naturze żywi się drobnymi bezkręgowcami, larwami owadów i materiałem roślinnym. W akwarium chętnie przyjmuje:

pokarmy mrożone (ochotka, artemia, wodzień), drobny pokarm żywy, dobrej jakości pokarmy suche (granulaty, płatki, mikrogranulat), dodatki roślinne (spirulina, parzone warzywa).

Zróżnicowana dieta wspiera intensywne wybarwienie i dobre zdrowie ryb.

Dlaczego warto hodować Laetacara dorsigera?

Atrakcyjne, zmienne ubarwienie

Łagodne usposobienie

Łatwa adaptacja do warunków akwariowych

Ciekawa opieka nad potomstwem

Idealna do akwarium towarzyskiego

Rozmnażanie Laetacara dorsigera w akwarium

Rozmnażanie Laetacara dorsigera w warunkach akwariowych jest stosunkowo łatwe.

Dobór pary

Najlepiej, gdy para tworzy się naturalnie z grupy młodych osobników. Laetacara dorsigera są monogamiczne – po dobraniu się w pary ryby często pozostają razem przez długi czas.

Warunki do tarła

Aby pobudzić ryby do rozmnażania, warto: podnieść temperaturę do 26–28°C, utrzymać pH ok. 6,0–6,8, a twardość (do 8°dGH), zapewnić spokojne otoczenie bez agresywnych współmieszkańców.

Do tarła niezbędne są płaskie kamienie, korzenie lub szerokie liście roślin, które posłużą jako miejsce do złożenia ikry. Zbiornik hodowlany (min. 60–80 l) powinien mieć słabe oświetlenie i delikatny ruch wody.

Zachowanie w czasie tarła

W okresie godowym obie ryby stają się bardziej aktywne i przybierają intensywne barwy – szczególnie samica, której brzuch i płetwy nabierają czerwono-pomarańczowego odcienia. Samica czyści powierzchnię wybranego kamienia lub liścia, po czym składa od 100 do 250 jaj, które samiec natychmiast zapładnia.

Opieka nad ikłą i narybkim

Pielęgniczki czerwonopierśne to opiekuńczy rodzice. Samica wachluje ikrę płetwami, zapewniając cyrkulację wody i chroniąc jaja przed pleśnieniem, natomiast samiec broni terytorium przed intruzami.

Wylęg następuje po 2–3 dniach, a po kolejnych 5–7 dniach młode zaczynają samodzielnie pływać. W tym czasie rodzice przenoszą larwy do wcześniej wykopanych w podłożu dołków lub innych bezpiecznych miejsc.

Karmienie narybku

Po rozpoczęciu swobodnego pływania młode można karmić:

naupliusami artemii, mikro-nicieniem (microworm), drobnym pyłem dla narybku pielęgnic, a później rozdrobnionym pokarmem suchym.

Dzięki opiece rodziców i spokojnemu otoczeniu przeżywalność młodych jest bardzo wysoka.

Cechy charakterystyczne rozmnażania

Gatunek nie wymaga dużego akwarium tarliskowego – wystarczy dobrze zaaranżowany zbiornik o pojemności 60–100 litrów.

Tarło może się powtarzać co kilka tygodni.

Rodzice często opiekują się młodymi aż do momentu, gdy te osiągną ok. 1 cm długości.

Agresja wobec innych ryb pojawia się tylko w czasie opieki nad potomstwem.

Podsumowanie

Laetacara dorsigera to spokojna, kolorowa pielęgniczka z Ameryki Południowej, doskonała do towarzyskich zbiorników. Jej przyjazny charakter, piękne barwy i łatwość rozmnażania sprawiają, że jest to gatunek wyjątkowo ceniony przez akwarystów na całym świecie.